

er aanstonds nut van trekken, maar slechts dat gedeelte, dat gelegenheid heeft, den uitvinder te raadplegen en te betalen. Rekent men het maximum van lijders, dat een groot-kwakzalver kan „zien” op 500 per dag (de herder-Rittersgutbesitzer Ast heeft het zóóver gebracht), dan is dat toch maar een bedroefd klein beetje, vergeleken met het aantal hulpzoekenden. Dat doet er niet toe, als „ons boertje” er maar van profiteert.

Hoe dwaas moet *de Standaard* wel de doktoren vinden, die al wat zij ontdekken terstond ter beschikking stellen van het geheele menschedom, zonder te denken aan „bate”, en die nog heden ten dage schandespreken van mannen die in een vroegere eeuw anders hebben gehandeld! Maar deze dwaasheid reeds logenstraft de aantijging, dat zelfzucht ons drijft bij de bestrijding der kwakzalverij.

Konden wij nu ook maar bij onze tegenstanders dwaasheid aannemen; het zou als verzachtende omstandigheid kunnen gelden. Maar zij zijn *niet* dwaas. Stel eens, dat er wat hapert aan de machine, waarmede *de Standaard* wordt gedrukt, dan zal de redactie zich wél wenden tot iemand, die den bouw der machine kent en deze onderzoekt, en niet tot een man, die beweert, de fout te kunnen ontdekken door naar de vensters der drukkerij te kijken, of naar het spoolwater uit den gootsteen, of die een vloefstof, *die niet mag worden onderzocht*, tusschen de raderen werpt. Men mag dit althans niet veronderstellen. En als men nu zóóveel gezond verstand bezit, en toch zijn lezers aanhitst, de zooveel fijner samengestelde machine van hun lichaam aan dergelijke lieden over te leveren, dan is dit een moedwillig spel met het welzijn van den evenmensch, dat zoo strafwaardig is als de kwakzalverij zelve.

PINKHOF.

BRIEF WISSELING.

VREEMDE TALEN IN HET TIJDSCHRIFT.

Bij het toenemend aantal voordrachten van buitenlandsche geleerden in Nederlandsche vereenigingen werden ons in den laatsten tijd telkens zulke voordrachten ter plaatsing aangeboden.

Na ampele overweging zijn wij eenpariglijk van meening, dat al hetgeen in de groote geneeskundige wereld in velerlei talen wordt gesproken en geschreven, door ons slechts in het Nederlandsch behoort te worden weergegeven.

Wij hebben dus besloten, voortaan, zoowel in het oorspronkelijke gedeelte als in de „Verslagen van Vereenigingen” geen stukken in vreemde talen meer op te nemen.

Redactie.

VERBETERING EENER OPGAVE IN HET JAARBOEKJE.

Collega J. D. C. KOCH te Kampen verzoekt ons een malle, voor hem zeer onaangename vergissing in het pas verschenen tweede deel van het *Geneeskundig Jaarboekje voor Nederland* ter kennis der geneeskundigen te brengen. Op bldz. 792 wordt hij nl. genoemd onder de in 1910 overleden geneeskundigen (1887, 1888 J. D. C. KOCH, m. d. a. e. o., *Nijmegen*). In overeenstemming